

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ОДЕСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ
ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ»

ПЕДАГОГІЧНА НАУКА І ОСВІТА
У СУЧАСНОМУ ВИМІРІ:
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Матеріали

III Всеукраїнської науково-практичної конференції

14 травня 2021

Одеса
Букаєв Вадим Вікторович
2021

УДК 37.013
П24

*Рекомендовано до друку Вченою радою КЗВО
«Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»
(протокол № 3 от 27 квітня 2021 р.)*

Координаційна рада конференції:

Задорожна Л. К. – ректор Комунального закладу вищої освіти «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради», кандидат філософських наук

Ягоднікова В. В. – проректор з науково-педагогічної та інноваційної діяльності, доктор педагогічних наук, професор

Юрченко Т. В. – методист науково-методичної лабораторії мовно-літературної освіти кафедри методики викладання і змісту освіти

Ростянов Б. Ю., завідувач наукового відділу КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради», кандидат філологічних наук, доцент

Вознюк А. Д., лаборант наукового відділу

Матеріали конференції публікуються за оригіналом рукопису, за достовірність і точність фактів, цитат, власних імен, статистичних даних та інших відомостей повну відповідальність несуть їх автори.

Педагогічна наука і освіта у сучасному вимірі: проблеми і перспективи розвитку: Матеріали III Всеукраїнської наук. практ. конф. 14 травня 2021р. / за заг. ред. В.В.Ягоднікової. – видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2021, 484 с.

У збірнику представлені матеріали доповідей учасників III Всеукраїнської науково-практичної конференції «Педагогічна наука і освіта у сучасному вимірі: проблеми і перспективи розвитку», що розкривають актуальні проблеми сучасної педагогічної науки і практики, відображають результати досліджень з питань трансформації сучасної освіти.

Видання стане у нагоді керівникам, науково-педагогічним та педагогічним працівникам закладів освіти, студентам, аспірантам, докторантам і всім, хто цікавиться проблемами педагогіки й освіти.

УДК 37.013

ЗМІСТ

ПРОБЛЕМНИЙ КОНТУР СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ПСИХОЛОГІЧНИЙ, СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР

Васильєва К. П. Роль лінгвістичного доробку О. Різніківа в людинотворенні, культуротворенні, державотворенні	11
Виговська О. І. Авторська педагогічна концепція людини: до теорії цілісного розвитку	16
Голобородько Є. П., Маленко О. О. Когнітивний вимір дидактичних девіацій	20
Задорожна Л. К. Освіта Одещини в умовах децентралізації	23
Костенко Р. В. Роль цінностей освітніх менеджерів у формуванні організаційної культури закладу освіти	27
Кузнєцова Н. В. Соціальна відповідальність як ціннісний орієнтир розвитку вищої освіти України	31
Левчишен Д. І. До питання впливу медіа на громадянську ідентичність в Україні	35
Першегуба М. Ф. Григорій Сковорода: учитель часу	37
Плахотнік О. В. Соціально-особистісне значення природознавчої освіти як міждисциплінарної галузі наукового знання	40
Сагач Г. М. Академічна Сковородиніана. Повне академічне видання творів Г. С. Сковороди – духовна скарбниця України і світу	47
Сагач Г. М., Левчишена О. М. Музейна педагогіка в соціокультурному вимірі	53
Солнцева О. А. Теоретичні підходи та визначення толерантності в педагогічних концепціях	58
Хайруліна В. М. Актуальні проблеми в сучасній освіті – вчити мислити через почуття!	62
Шевченко Н. М. Сенсорна інтеграція як чинник розвитку пізнавальної сфери дитини	68

Шмалько (Тома) Ю. В. Духовний світ афористики Григорія Сковороди	72
Ягоднікова В.В. Аксіозорієнтоване освітнє середовище закладу загальної середньої освіти: теоретичний аспект	81

РОЗВИТОК ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНИХ ЗМІН В ОСВІТІ

Бегас Л. Д. Створення компетентної моделі в професійній підготовці майбутніх вчителів	86
Белоусова Р. В. Спільна увага як важливий чинник розвитку дитини	89
Болдирєва Г. В. Комунікативна компетентність керівника у фокусі соціального партнерства: виміри, інструментарій	92
Воронова С. В. Формування у керівника закладу освіти компетентності оцінювання власної управлінської діяльності	96
Дерябіна С. В., Резніченко Г. В. Розвиток професійно–практичної майстерності педагога мистецьких дисциплін	99
Кондратюк А. Л. Специфіка формування іншомовної стратегічної компетенції у майбутніх викладачів іноземної мови	103
Кравець Н. Ю. Інноваційна компетентність вчителя початкової школи як вимога сьогодення	106
Мартиненко В. Ф. Теоретичні засади розвитку компетенції проектного мислення педагогів	109
Матвійчак В. В. Інноваційні технології у системі розвитку професійної компетентності педагога	115
Останіна Н. С. Технології формування професійно-педагогічної компетентності майбутнього викладача у вимірі нових освітніх реалій	118
Плахотнік О.В., Шубіна І. Tutor's activities in the distance education system	120
Ришак Н. І. Професійна комунікація англійською мовою: вимоги сьогодення	125
Руссол В. М. Організаційні основи професійної адаптації педагога	128

Свінтковська С. А. Портрет сучасного вчителя української мови та літератури	132
Сенчина Н. Г. Теоретичні засади формування педагогічної рефлексії учителя	137
Скрипник В. В. Розвиток інформаційно-комунікаційної компетентності педагога ЗДО: виклики цифрової трансформації освіти	142
Терентьев С. Т. Професійна компетентність учителя української мови та літератури як педагогічна категорія	145
Трофименко О. А. Емоційне благополуччя педагогів як чинник толерантності до змін	152
Цокур О. С. Модель фахової компетентності доктора філософії з освітніх, педагогічних наук	155
Чегодар Ю. С. Мотивація як рушійна сила вдосконалення педагогічних працівників	162
Шиліна А. С. Розвиток критичного мислення студентів педагогічного коледжу на уроках англійської мови	165
Щур В. А. Методична компетентність у системі професійної підготовки педагога	168

ТРАНСФОРМАЦІЇ ЗМІСТУ ТА ТЕХНОЛОГІЙ НЕПЕРЕРВНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ: МЕТОДОЛОГІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА

Бурлакова Ю. О. Управління розвитком педагогічної майстерності вчителя	173
Варе І. С. Особливості професійної мотивації психологів	176
Гончарова О.К. Педагогічні умови підготовки вчителів початкових класів до формування соціальних навичок молодших школярів у методичній системі школи	179
Карюк Є. О. Нові ресурси у професійній діяльності вчителя географії в умовах змішаного навчання: геовізуалізації, web-ресурси та геосервіси	183
Кольєва Ж. М. Тест як об'єктивна форма вимірювання знань здобувачів вищої освіти	187

Кузнєцова О. В. Розвиток інноваційності педагога в системі неперервної освіти	190
Лагутіна С. О. Сучасні технології інклюзивного навчання	194
Мігельман І. М. Синхронізація спеціалізованих компетентностей під час підготовки учнів до математичних олімпіад як науково-методична проблема	198
Михайлянц К. М. Проведення семінарів у режимі on-line для фахівців інклюзивно-ресурсних центрів для забезпечення неперервності підвищення професійного рівня	204
Нетребенко А. М. Музейно-педагогічний процес в ОАНО: лекція-екскурсія до «Сковородинської світлиці»	207
Полешук Л. В. Особливості підготовки за магістерськими програмами в Україні	214
П'ясецька Н. А., Шпильова М. О. Педагогічна майстерність у системі підготовки освітянських кадрів: здобутки, пошуки, перспективи	217
Романець В. М. Біблійні ремінесценції в художній літературі як основа виховання морально-ціннісної свідомості майбутніх викладачів-філологів	219
Спіріна Т. П., Лях Т. Л. Моделювання професійної діяльності викладача вищої школи в умовах змішаного навчання	223
Юрченко Т. В. Підготовка вчителя іноземних мов до онлайн навчання	227

РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Аркавенко Н. В. Сутність та зміст поняття «математична компетентність»	231
Верготі Л. Т. Ефективний контент уроків української мови та літератури для формувального оцінювання	236
Гаєвець Я. С. Компоненти готовності дитини до успішного навчання у школі	240
Гацай С. Д. Здійснення фідбеку на уроках математики засобами сервісу google forms	243

Євтодій Л. Г. Робота з підручником як метод формування наскрізних вмінь учнів	246
Леонова Г. О. Розвиток критичного мислення на уроках математики	250
Малахівська О. В. Інтерактивні форми роботи на уроках англійської мови в початкових класах	254
Маляренко Т. І. Духовність – вектор розвитку нової української школи	258
Моїсєєв С. О. Активізація фізкультурно-спортивного лідерства учнівського самоврядування у новій українській школі	262
Подуфалов А. І. Формування культури розумової праці як складової ключових компетенцій молодшого школяра	267
Пустовалова С. В. Наступність дошкільної і початкової освіти як важливий пріоритет розвитку нової української школи	271
Русінова Л. Я. Оцінювання навичок критичного мислення учнів	274
Свінтковська С. А., Шинкаренко Т. А. Формувальне оцінювання на уроках української мови та літератури: методичний аспект	277
Січко А. М., Папач О. І. Практика застосування компетентнісно орієнтованих завдань при вивченні математики в 5 класі	281
Ятвецька Л. І., Ятвецький В. М. Деякі аспекти впровадження інтегрованого навчання в базовій середній освіті	284

МОДЕРНІЗАЦІЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ: РІВНІСТЬ, ДОСТУПНІСТЬ, ОСОБЛИВІСТЬ

Бальбуза О. М. Емоційне вигорання батьків, які виховують дітей з особливими освітніми потребами	289
Березюк Д. І. Внутрішня система забезпечення якості освіти як педагогічне поняття	293
Заварова Н. В. Умови організації інклюзивного навчання в закладі позашкільної освіти	297
Кисельова О. І., Воронцова-Лісницька Г. О. Дистанційне навчання: основні характеристики і засоби реалізації	300
Краснощок Т. П. Особливості оптимізації нейродинаміки у корекційній роботі з дітьми з особливими освітніми потребами	303

Лозова Т. М. Становлення інклюзивної освіти в умовах реалізації засад НУШ	306
Молла В. П. Теоретичне обґрунтування управління якістю освітньої діяльності закладів вищої освіти	310
Одайник С. Ф. Зовнішнє незалежне оцінювання як інструмент модернізації вітчизняної освіти	313
Устінова І. М. Тест як інструмент вимірювання	316

ІННОВАЦІЇ ЯК ЗАСІБ ПРОГРЕСИВНИХ ЗМІН В ОСВІТІ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Бойченко О. А. Сучасні інноваційні технології управління	321
Бурдюжа Є. А. Теоретичні засади інформаційного забезпечення процесу управління закладом вищої освіти	323
Ващенко Н. О. Застосування теоретичних знань із стереометрії у виробничих умовах	326
Герич О. В. Інноваційні технології в управлінні навчальним закладом	331
Голобородько Я. Ю. Поліінтерпретаційні тексти в сучасній освіті	334
Гриньова О. Г., Лопакова О. М. Розвиток критичного мислення в учнів на уроках української літератури у П(ПТ)НЗ	344
Кисельова О. І. Роль інноваційних лекцій в освітньому процесі закладу вищої освіти	347
Кравченко Н. О., Лукіячук Н. П. Самоменеджмент керівника як лідера розвитку школи	350
Кремінський Б. Г., Колебошин С. В., Черкаська Л. С. Особливості дистанційного навчання обдарованих учнів	353
Литвинюк Л. В. Формування лідерської компетентності в школі: досвід Полтавщини	357
Лопаків В. С. Особливості використання структурно-логічних схем на уроках історії у П(ПТ)НЗ	361
Лях Н. Г. Діджиталізація уроків математики	364
Мазур І. В. Впровадження технологій змішаного навчання на уроках української мови та літератури	367

Мойсеєнко Н. Г. Особливості викладання іноземних мов у вищих навчальних закладах економічної спрямованості в Україні у світлі євроінтеграційного курсу мовної освіти	372
Останіна А. О. Моделі дистанційного навчання	376
Подлісецька О. О. «Камінний хрест» В. Стефаніка та «Міф про Сізіфа» А. Камю: Екзистенційні виміри	379
Ступкевич О. А. Сучасні підходи до формування компетентностей школяра на уроках зарубіжної літератури	383
Топчук М. В. Впровадження елементів сміхотерапії як здоров'язбережувальної технології у школі	387

ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ У ВИМІРІ НОВИХ ОСВІТНІХ РЕАЛІЙ

Близнак М. М. Естетика виховання особистості у вимірі нових освітніх реалій	391
Бойко Н. С. Дослідні факти процесу розуміння казки дітьми дошкільного віку	394
Гриньова М. В. Особистість-лідер як виховний ідеал нової української школи	399
Дмитрієва О. В. Образне мислення як педагогічний феномен творчого процесу	404
Железняк О. В., Цокур О. С. Позашкільна освіта як специфічна педагогічна система та теорія організації культурного дозвілля особистості	408
Купрій Я. Г. Виховна система «Школи розвитку особистості на засадах національного виховання»	413
Мазур І. В. Інноваційна модель виховної системи класу «Скарбниця духовності» в школі культури здоров'я «духовність. здоров'я. гармонія – благодатне життя»	419
Малахівська О. В. Інноваційна модель виховної системи класу «Від «ВУЛИКА ІДЕЙ» До життєвої компетентності особистості» у школі духовності	423

Михалевич Н. В., Плетяк К. І. Неформальна громадянська освіта: нові можливості для учнівської молоді	430
Плетньова Л. А. Роль масмедіа у формуванні світоглядних позицій учнівської молоді	436
Ростіанов Б. Ю. Досвід великого педагога А. С. Макаренка в діахронії	439
Чешенко О. І. Здоров'язбережувальні технології: теоретико-методичний аспект	443
Шеремет С. І. Особливості виховного процесу в умовах пандемії	447
Шумовецька І. М. Виховна система класу «Становлення особистісної зрілості та життєвої компетентності учнів на засадах педагогіки партнерства та співтворчості»	451
Проект рішення	456
Відомості про авторів	460
Information about authors	471

Ключові слова: процес розуміння у дошкільному віці, процес сприймання, смислові орієнтири, народна казка.

Список використаних джерел

1. Гулько Ю. А, Королькова Н. В. Оптимізація процесу розуміння (на прикладі розуміння дошкільниками малюнку) //Практичний психолог: дитячий садок. 2014. № 3. С. 34–44.
2. Стратегії творчої діяльності: школа В. О. Моляко. /за заг. ред. В. О. Моляко. К., 2008.
3. Третяк Т. М. Діагностичний потенціал КАРУСу: сприймання інформації / Третяк Т. М. // Інноваційні технології та підходи до діагностики обдарованості: світовий досвід: матеріали міжнародного конгресу, м. Київ, 19-20 червня 2013 р. К.: Інститут обдарованої дитини, 2013. С. 144-150.
4. Бойко Н. С. Казка як чинник конструювання світоглядних та моральних позицій Людини: Всеукраїнський науково-практичний журнал "Директор школи, ліцею, гімназії", 1, 56-68. <https://doi.org/10.37836/2309-7744-2020-1-7>

Гриньова М. В.

КЗВО «Одеська академія неперервної освіти
Одеської обласної ради»

ОСОБИСТІТЬ-ЛІДЕР ЯК ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Говорячи про мету виховання, можна стверджувати, що кожний новий виток розвитку українського суспільства мав певний вплив на формування виховного ідеалу, тобто тих якостей особистості, які мають бути розвинуті в результаті здійснення виховного процесу. Нині наша держава, перебуваючи у стані активних демократичних перетворень і здійснюючи нові кроки для поступу в політичній, економічній, культурній та соціальній сферах життєдіяльності, гостро потребує освічених, всебічно розвинутих особистостей, відповідальних громадян і

патріотів, інноваторів, здатних змінювати навколишній світ [1, с. 6]. Саме тому орієнтиром для визначення виховного ідеалу Нової української школи є особистість, яка зможе взяти відповідальність за себе, за розвиток і добробут країни та всього людства [1, с. 19].

Враховуючи, що виховний процес є невід'ємною складовою освітнього процесу Нової української школи, а також розглядаючи лідерство як якість проактивної та відповідальної особистості, у нашому дослідженні ми обґрунтовуємо думку про те, що особистість-лідер є виховним ідеалом Нової української школи.

Першочергово слід зазначити, що феномен лідерства є складним і наразі однозначного його трактування не існує [2, с. 244-248]. Також неоднозначними є позиції різних науковців стосовно того, якими якостями має володіти справжній лідер, чи можна навчитися бути лідером та чи кожній людині варто бути лідером. Так, Т. Елмор у своїй праці «Ваша дитина лідер!», розглядаючи лідерство як можливість особистості впливати на оточуючий світ та змінювати його, спростовує ряд міфів, пов'язаних із цими питаннями і приходять до таких висновків відносно дітей та лідерства:

1. Лідерами не народжуються – ними стають.
2. В кожній дитині закладений потенціал лідера.
3. Найкраще лідерству навчаються в колективі.
4. Розвиток лідерства – це процес, а не миттєва подія.
5. В сучасному світі кожному учню слід навчатися лідерству.
6. Дітям потрібен наставник, який би допоміг би дітям в процесі дорослішання пройти всі етапи лідерського зростання [3, с. 170-171].

Науковець визначає сім основних якостей лідера (сильний характер, милосердя, сміливість, компетентність, переконання, зобов'язання, харизма) та пропонує формулу здорового ефективного лідерства, яка включає в себе чотири складові та містить певні рекомендації щодо їх формування в дитині:

1. Характер – дозволяє лідеру робити те, що він вважає правильним, навіть якщо це занадто складно (необхідний розвиток самодисципліни, відчуття значимості та індивідуальності, переконань, цінностей та етичної позиції).

2. Перспектива – дає можливість лідеру бачити і розуміти, що потрібно, щоб досягнути поставленої цілі (необхідний розвиток здатності

до обмірковування і розуміння потреб оточуючого світу, уявлення про те, яким чином цього можна досягти, спланувати стратегію вирішення проблем, задоволення потреб та залучення до цього інших людей).

3. Сміливість – необхідна лідеру для реалізації власного плану і для того, щоб ризикнути зробити крок до своєї мети (необхідний розвиток здатності брати на себе відповідальність і не відступатися від них, стояти на своєму і йти на ризик, виявляти наполегливість, відстоюючи свою точку зору).

4. Привабливість – дає можливість лідеру приваблювати до себе людей і вести їх за собою (необхідний розвиток вміння цінувати людей і знаходити у кожному якість обдарування, створювати довкола себе ауру, яка б приваблювала людей, розвивати навички великої п'ятірки: комунікабельність, мотивація, вміння довіряти, вміння наполягати на своєму та вміння готувати до чогось) [3, с. 120-142].

С. Кові у своїй праці «Лідер у мені», наголошуючи на необхідності залучення учнівства до лідерства у школі, зазначає, що може бути два способи бути лідером:

- лідер самому собі (передбачає керування своїм життям, впевненість у собі, відповідальність за свій вибір, вчинки та долю, наявність чіткого плану та цілей, дисциплінованості у їх досягненні);
- лідер для інших (передбачає неформальне лідерство через обмін знаннями чи талантами у спосіб, який розширює спосіб мислення або таланти інших, надихання інших на те, щоб вони бачили та розкривали свій потенціал, керування групою на шляху досягнення значущої мети) [4, с. 60].

Науковець виокремлює три шляхи яким чином школа може посприяти у набуттю дітьми лідерських якостей: наділяти учнів обов'язками лідера і відповідальністю, цінувати їхню думку, допомагати учням знайти свій голос [4, с. 97].

Слід відмітити, що розробники концепції емоційного лідерства Д. Гоулман, Р. Бояціс та Е. Маккі у своїй праці «Емоційний інтелект лідера» також наголошують на особливій ролі школи у розвитку здатності особистості до лідерства й визначають такі якості, якими має володіти лідер:

1. Особисті навички (вміння керувати собою): самосвідомість (емоційна самосвідомість, точна самосвідомість, упевненість у собі);

самокерування (самоконтроль, відкритість, уміння пристосовуватись, цілеспрямованість, ініціативність, оптимізм).

2. Соціальні навички (уміння, пов'язані із стосунками): соціальна свідомість (емпатія, відчуття організації, служіння); керування взаєминами (натхнення, вплив, розвиток інших, каталізатор змін, урегулювання конфліктів, командна робота і співпраця) [5, с. 56-57].

Таким чином, спираючись на позиції вище зазначених вчених, можна стверджувати, що:

- основою лідерства є вплив у різному його прояві;
- людина має вроджені задатки до лідерства, а лідерський потенціал може бути розвинутим;
- лідерство особистості є необхідною умовою для успішної самореалізації у різних сферах життя;
- окрім лідерські якості є тотожними із певними складовими емоційної, соціальної, когнітивної компетенцій особистості;
- вагому роль у розвитку лідерства особистості відіграє школа.

Враховуючи сучасні тенденції у розумінні феномену лідерства та апелюючи до концептуальних засад Нової української школи, таких як дитиноцентризм, ключові компетентності для життя, педагогіка партнерства, виховання на цінностях, вмотивований вчитель, можемо стверджувати, що Нова українська школа змістовно, процесуально та ціннісно налаштована на виховання особистості-лідера. Одним із підтверджень нашої думки може бути співзвучність ключових компетентностей, наскрізних умінь і навичок, формування яких передбачено в учнівства [1, с. 11-12], та якостей, які мають бути притаманними лідеру, зокрема, у відповідності до сучасних поглядів на компетенції лідера [2, с. 25] (табл. 1).

Таблиця 1.

Цілі НУШ та якості лідера

Компетенції та якості лідера	Наскрізні уміння та навички НУШ	Ключові компетентності НУШ
------------------------------	---------------------------------	----------------------------

<p>Емоційний інтелект</p> <ul style="list-style-type: none"> • позитивне мислення • контроль над емоціями • орієнтація на досягнення цілей 	<ul style="list-style-type: none"> • здатність виявляти ініціативу • здатність творити • уміння конструктивно керувати емоціями 	<ul style="list-style-type: none"> • ініціативність і підприємливість • соціальна та громадянська компетентності • обізнаність та самовираження у сфері культури
<p>Соціальний інтелект</p> <ul style="list-style-type: none"> • емпатія • вплив • вирішення конфліктів • коучинг • командна робота 	<ul style="list-style-type: none"> • здатність застосовувати емоційний інтелект • уміння вирішувати проблеми, оцінювати ризики та приймати рішення • здатність співпрацювати в команді 	<ul style="list-style-type: none"> • екологічна грамотність і здорове життя
<p>Когнітивний інтелект</p> <ul style="list-style-type: none"> • синхронізація систем • розпізнавання образів 	<ul style="list-style-type: none"> • уміння читати і розуміти прочитане • уміння висловлювати думку усно і письмово • критичне мислення • здатність логічно обґрунтовувати позицію 	<ul style="list-style-type: none"> • спілкування державною (і рідною у разі відмінності) мовами • спілкування іноземними мовами • математична компетентність • основні компетентності у природничих науках і технологіях • інформаційно-цифрова компетентність
<p>уміння вчитися впродовж життя</p>		

Отже, на основі синергії основних цілей Нової української школи і сучасної візії лідера, можемо стверджувати, що особистість-лідер є наскрізним виховним ідеалом сучасної української шкільної освіти. У цьому контексті викликом є відсутність існування єдиної формули ефективного лідерства, що передбачає необхідність пошуку

індивідуальних траєкторій виховання лідерських якостей особистості і вмотивованого та спроможного до такого пошуку вчительства.

Список використаних джерел

1. Нова українська школа: концептуальні засади реформування середньої школи [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>
2. Нежинська О. Лідерство та керівництво: психологічний дискурс: монографія / О. О. Нежинська. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 264 с.
3. Элмор Т. Ваш ребенок – лидер! / пер. с англ. Л. А. Бабук. Минск: «Попурри», 2010. 384 с.
4. Кові С. Лідер у мені: формування культури лідерства у школах світу / пер. з англ. В. Вишенська. Київ: Едіпреск Україна, 2016. 248 с.
5. Гоулман Д., Бояціс Р., Маккі Е. Емоційний інтелект лідера / пер. з англ. В. Глінка. 2-ге вид. Київ: Наш формат, 2020. 288 с.

Дмитрієва О. В.

КПНЗ «Одеський ЦДІОТ «Моряна»

ОБРАЗНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН ТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ

В умовах світової інформаційно-технологічної революції успішність і конкурентоздатність молодих фахівців великою мірою залежить від креативності, творчого підходу до діяльності у будь-якій галузі, що у свою чергу обумовлено наявністю творчих здібностей, вмінням образно мислити.

На основі власного педагогічного досвіду можемо констатувати, що більшість старшокласників не здатна відтворювати оригінальні художні образи у своїй мистецькій діяльності. Найчастіше, у творах вихованців ми бачимо образи, нав'язані зовні, відсутність уяви. І цей факт не може не турбувати. Здібності до художньої творчості обумовлені здатністю до образного мислення. Щоб розібратися необхідно звернутися до змісту самого поняття «образне мислення» і простежити як в цьому феномені поєднуються мислення і уява.